

Beter een goede buur...

Dakloze verslaafden en medewerkers van het Bijlmer Parktheater ontmoeten elkaar.

Buurtfeest: het Bijlmer Parktheater heeft zijn deuren geopend voor dakloze verslaafden.

FOTO MARC DRIESSEN

De vrouw voor de drugsopvang in de Bijlmer was zo mager als een lat. Ze staarde somber voor zich uit, maar toen ze mij zag, was het alsof ze door de hand van God werd aangeraakt. Mijn auto stond nog niet stil of ze stapte al in. Pas toen ontdekte ze haar vergissing. "O, jij bent het niet," zei ze, en de teleurstelling droop van haar gezicht. Geeft niets, wilde ik zeggen, ik ben het wel, maar ze was alweer weg.

Gewapend met een notitieblok betrad ik het Bijlmer Parktheater aan het Anton de Komplein. Onder het motto 'gebruikers onder elkaar' was dit vandaag het decor voor een ontmoeting tussen de dakloze drugsverslaafden, hun begeleiders en de theatermedewerkers. Sinds het theater in oktober vorig jaar zijn deuren opende, leven de twee buren op gespannen voet met elkaar.

Aangelokt door de gratis lunch staken de verslaafden schoorvoetend het fietspad over. Sommigen hadden hun hesjes van Streetcornerwork nog aan. Uit de zaal klonk moddervette funk. Het was de band Street Lightning, bestaande uit gebruikers, en die speelden alsof hun leven ervan afhing. Ik zocht een plekje op de tribune en luisterde naar de straatwijze muziek. 'Put your money where your mouth is.'

Langzaam stroomde de zaal vol. Ik telde zeventig mensen. Vooral medewerkers van het theater, de GGD en HVO/Querido, maar toch ook zo'n 25 verslaafden. Op wankele benen, alsof ze op eieren liepen, beklommen ze de trap. Sommigen waren hyper, met een springerige motoriek, anderen hadden holle ogen en een smalende mond. Mijn buurman rook een beetje zuur. Het was lekker warm.

De band kwam op stoom. "Let's stay together," zei de gitarist. "Ja, joepie," antwoordde de junk achter mij. De bassist: "We proberen een voorbeeld te zijn voor de jongeren die in de Bijlmer opgroeien en de ouderen met een verleden achter de rug."

'Vanuit de ruimte gezien, zijn we allemaal gelijk'

De toon was gezet. Directrice Ernestine Comvalius nodigde iedereen uit er een fijne dag van te maken. "Dit is eigenlijk een soort buurtfeest. Als goede burens moeten we elkaar leren kennen. Als we last hebben van elkaar, gaan we niet vechten, maar uitwisselen. Onder-

ga het, spring in het diepe, het is veilig."

Laat dat maar aan de welzijnswerkers van Diversity Joy over, een stichting die zich spiegelt aan de workshops die in Zuid-Afrika voor gevangenen en bewoners van de townships worden georganiseerd. "We willen deelnemers laten ervaren dat conflictsituaties en spanningen op basis van (zelf)respect en gemeenschapszin in positieve zin kunnen worden getransformeerd."

Juist. Stiekem wilde ik me al terugtrekken, maar ik was te laat, en even later zat ik in een kring met wildvreemden. We kregen steeds twee minuten om antwoord te geven op een vraag, terwijl de anderen alleen maar mochten luisteren. Wie respecteer je en waarom? Waar ben je trots op? Welke boodschap heb je voor de wereld?

Ik voelde mijn geitenwollen sokken kriebelen, maar het gekke was dat iedereen – zowel de professionals als de verslaafden – vrolijk meedeed. Een psychomotorisch therapeut vertelde me over een project voor oudere Surinaamse gebruikers. Een verslaafde jongen wilde weer dat zijn familie trots op hem kon zijn. Een hulpverlenster zei: "Vanuit de ruimte gezien zijn we allemaal gelijk."

Na de pauze bespraken de deelnemers in kleine groepjes of ze samen een theaterstuk over verslaving kunnen maken. Of het spannend wordt, weet ik niet – goede bedoelingen zijn meestal niet de garantie voor een goede voorstelling – maar vooruit.

Het leven is een pijp kaneel, een ieder zuigt eraan en krijgt zijn deel.

frenk@parool.nl

Ter H. ontkent doden portier

Veel aanwijzingen na ruzie Brasil Music Bar, maar geen getuigen moord

Van een verslaggever

AMSTERDAM – Het Openbaar Ministerie verdenkt de 21-jarige Yaron ter H. ervan dat hij de portier van de Brasil Music Bar op het Leidseplein heeft doodgeschoten. Gisteren diende een tussenzitting in de zaak tegen Ter H. en een medeverdachte.

Deze medeverdachte, de 23-jarige Quincy T., wordt verdacht van betrokkenheid. Ook verdenkt het OM Ter H. en T. ervan dat ze kort na de schietpartij, vermomd als agenten, twaalf mensen hebben opgelicht. Verder heeft Ter H. volgens het OM in mei 2009 een man proberen dood te slaan met een barkruk.

Ter H. zou op 7 juni vorig jaar in de Lange Leidsedwardsstraat ruzie heb-

ben gekregen met ene 'Leon', waarna de 28-jarige portier Gersom Francisca ingreep. Ter H. zou Francisca daarop hebben bedreigd.

Officier van justitie E. Gabel voerde getuigen op die hebben verklaard dat Ter H. het 'er niet bij zou laten'. Zo zou hij hebben gezegd: "Als ik je nu niets aandoe, zou ik een mietje zijn." En "Antillianen, die pakken je voordat je thuis bent."

Om half acht 's ochtends reed Francisca met zijn bestelbus de Willeskopstraat in Zuidoost in. Twee mannen liepen op hem af en er werd geschoten. Francisca overleed later die dag aan zijn schotwonden.

Voor het incident kreeg T. volgens het OM twee sms'en van een vriendin: 'Alsjeblieft, doe geen shit. Ik ga op mijn knieën.' Een vriendin verklaarde dat Ter H. en T. de portier in

elkaar wilden slaan, 'bang maken', maar dat was uit de hand gelopen. En op taps zou Ter H. hebben gezegd: "We hebben hem gepompt, toch?"

Ter H. ontkent dat die stem op de tap van hem is. Volgens advocaat M. van Gaalen werden op de taps nog andere mogelijk daders genoemd, zoals een ex-zwager of 'een rasta met een tattoo onder zijn oog'.

Van Gaalen: "Het OM richt alle pijlen op Ter H. Zijn deze alternatieve scenario's onderzocht? Niemand heeft het delict daadwerkelijk gezien."

Officier Gabel wilde Ter H. laten opnemen in het Pieter Baancentrum om te onderzoeken hoe 'een krenking tot zo'n daad kon leiden', maar daar zag de rechtbank de noodzaak niet van in.

Rochdale staat niet langer onder toezicht

Van een verslaggever

AMSTERDAM – Woonstichting Rochdale in Amsterdam staat niet langer onder extern toezicht.

Minister Eberhard van der Laan (Wonen en Wijken) heeft besloten de aanstelling van de twee toezichthouders met terugwerkende kracht, met ingang van 1 januari, te beëin-

digen. De externe toezichthouders, Arthur Docters van Leeuwen en Pim Vermeulen, respectievelijk oud-voorzitter van de Autoriteit Financiële Markten en voormalig bestuursvoorzitter van de Bank Nederlandse Gemeenten, hebben in hun rapportages aan de minister aangegeven dat het onder hun leiding opgestelde herstelplan inmiddels voldoende werkt.

Rochdale kwam vorig jaar in opspraak, nadat topman Henk Möllenkamp het veld moest ruimen wegens mismanagement en zelfverrijking. Later moest ook president-commissaris Jan van Cuilenburg van Rochdale terugtreden vanwege de problemen met Möllenkamp en de vragen die waren gerezen over de rol van de door hem voorgezeten raad van commissarissen.

P parool theater

Kedar en Verboom: Shakespeare anders

Zangeres/componiste Yasmin Kedar schreef altijd haar eigen liedjes. Op een gegeven moment kreeg ze echter last van een *writer's block*. Om nieuwe inspiratie op te doen voor teksten snuffelde ze in haar boekenkast. De geboren Israëliëse stuitte daarbij op de *Sonnetten* van William Shakespeare.

De veertienregelige gedichten van de wereldberoemde schrijver lijken op het eerste gezicht niet geschikt om te gebruiken voor popliedjes van deze tijd. De 154 sonnetten werden in 1609 gebundeld en zijn in het oud-Engels. Bovendien moet je ze verschillende keren lezen om de dieper liggende gedachten te kunnen doorgronden. Kedar werd echter zo door de teksten gegrepen, dat ze er toch mee aan de gang ging.

Binnen korte tijd had ze een aantal liedjes gecomponeerd en was het tijd om ze te laten horen. Ze moest alleen nog iemand vinden om haar te begeleiden. Die vond ze op een zonnige zondagmiddag bij het openluchttheater in het Vondelpark. Ze vertelde gitarist Merlijn Verboom over haar project en hij was direct enthousiast om met haar aan de slag te gaan.

Het duo stond gisteravond met de

voorstelling *Shakespeare in Town* in het Parool Theater. Daarin zijn twaalf sonnetten van Shakespeare tot popliedjes omgetoverd. De teksten van Shakespeare en de daar door Kedar en Verboom bij gecomponeerde muziek passen uitstekend bij elkaar. Het duo brengt een breed scala aan stijlen. Van klassiek en easy listening tot jazz en funk. Kedar en Verboom draaien er hun hand niet voor om.

Ze improviseren er tijdens het optreden lustig op los. Dat doet echter geen moment afbreuk aan de gedichten die gaan over zaken als een onbeantwoorde liefde, gebroken harten en andere ellende in relaties. Kedar en Verboom weten steeds het juiste gevoel mee te geven en laten zien dat ze de boodschappen die Shakespeare wilde verwoorden hebben begrepen.

Het leven van Shakespeare was niet saai. Het optreden van Kedar en Verboom evenmin. Het is prettig om naar ze te luisteren. Gelukkig zijn er nog 142 sonnetten te gaan.

CURT SIMONS

Vanavond: Neerlandica Marijke Barend-Van Haften. Aanvang 21.00 uur.